

Otázky k 12ti Tradicím

Tyto otázky byly původně vydány v časopise AA Grapevine od listopadu 1969 do září 1971, ve spojitosti se sérií článků k Tradicím. I když byly původně určeny především k individuálnímu užití, mnoho skupin AA je od té doby používá jako základ konstruktivní diskuze.

Tradice První

Naše společné blaho by mělo být na prvním místě, osobní uzdravení závisí na Jednotě AA.

1. Mám na svou skupinu ozdravný, upevňující a sjednocující vliv, nebo vyvolávám rozpory? A co pomlouvání a provádění inventury jiným členům?
2. Dovedu usmířovat? Nebo začínám své řeči svatouškovským: „Pro dobro naší diskuze...“, a pak začnu hádku?
3. Jsem slušný i k těm, kteří semnou jednájí nemile, nebo jsem hrubý?
4. Dělán konkurenční poznámky o AA jako, že srovnám jednu skupinu s jinou nebo AA z jednoho místa s jiným?
5. Potlačuji některé aktivity AA, jako bych byl nadřazený proto, že nezahrnují ten nebo onen aspekt AA?
6. Jsem informovaný o dění v AA jako celku? Podporuji všemi způsoby, kterými můžu AA jako celek, nebo jen části kterým rozumím a které schvaluji?
7. Jsem tak ohleduplný k ostatním členům AA, tak jak chci, aby byli oni ke mně?
8. Chrlím spousty ošklivých frází o lásce, zatímco se chovám způsobem plným nepřátelství a tajně si jej pak ospravedlňuji?
9. Chodím na dost mítinků a čtu dostatek literatury AA, abych byl skutečně v kontaktu?
10. Sdílím s ostatními všechno ze sebe, to dobré i to zlé a dávám stejně tak jako přijímám pomoc od společenství?

Tradice Druhá

Pro účely naší skupiny je jedinou autoritou milující Bůh, jak se sám projevuje v našem skupinovém svědomí. Naši vedoucí představitelé jsou pouze spolehlivý služebníci, kteří nám nevládnou.

1. Kritizuji nebo věřím a podporuji představitele své skupiny, členy komisí a služebníky kanceláře? Nováčky? Veterány?
2. Jsem absolutně důvěryhodný, dokonce ve věci tajemství ve spojitosti s prací dvanáctého Kroku, nebo jinými zodpovědnostmi v AA?
3. Hledám osobní výhody v práci pro AA? Chválu za své nápady?
4. Snažím se při diskuzích zachovat si dobrou tvář, nebo jsem schopný v dobrém duchu vnést do rozhodování skupinového svědomí a Služby i povzbuzení a veselost?
5. I když jsem střízlivý již několik let, jsem stále ochotný sloužit, když je na mě řada, v pomocných a úklidových pracích na skupině AA?
6. Dokážu při skupinové diskuzi zmlknout ve věcech, kde nemám zkušenosti a jen málo vědomostí?

Tradice třetí

Jedinou podmínkou pro členství v AA je touha přestat pít.

1. Odsuzuji v duchu některé nové členy jako beznadějně?
2. Existuje nějaký druh alkoholika, kterého osobně nechci ve své skupině AA?
3. Stavím se do role soudce nad tím, zda je nováček upřímný nebo předstírá?

4. Nechám řeč (jazyk), náboženské vyznání (nebo jeho absenci), rasu, vzdělání, věk, nebo podobné aspekty, ovlivnit míru a způsob předávání poselství?
5. Nechávám se unést a ovlivnit přítomností celebrity? Lékaře, kněze nebo bývalého trestance? Nebo jsem schopný chovat se k nim prostě a přirozeně jako ke všem nemocným lidem, kterými všichni jsme?
6. Když se někdo obrátí s prosbou o pomoc nebo informaci na AA (dokonce i když si o ni přímo neřekne), opravdu je mi jedno čím se žíví? Kde žije? Jaké je jeho domácí pozadí? Kde byl před příchodem do AA? Jaké jsou jeho další problémy?

Tradice čtvrtá

Každá skupina by měla být autonomní kromě záležitostí, které ovlivňují jinou skupinu nebo AA jako celek.

1. Trvám stále na tom, že je jen několik správných cest jak dělat věci v AA?
2. Zvažuje má skupina vždy blaho zbytku AA? Blízkých skupin? Samotářů na Aljašce? Mezinárodních cestujících daleko od domova? Skupin v Římě nebo El Salvadoru?
3. Odsuzuji chování jiných členů, když je odlišné od toho mého, nebo se snažím z něj poučit?
4. Mám vždy na mysli, že pro lidi mimo AA, kteří ví, že jsem jeho členem, mohu v jisté míře představovat a reprezentovat celé naše drahocenné společenství?
5. Jsem ochotný pomáhat nováčkům ve všem co je v jejich silách – v jejich, ne v mých – aby dosáhli střízlivosti?
6. Sdílím své znalosti o nástrojích AA s ostatními členy, kteří o nich ještě nemuseli slyšet?

Tradice pátá

Každá skupina má jediný hlavní účel – předávat poselství alkoholikům, kteří stále trpí.

1. Omlouval jsem se někdy rčením: „Já nejsem skupina, takže tahle nebo ona Tradice pro mě neplatí.“?
2. Jsem ochotný rozhodně vysvětlit nováčkovi limity pomoci AA, dokonce, i když se na mě rozzlobí, že ho nechci založit?
3. Chtěl jsem někdy po jiném členu AA, aby mi nějak vypomohl jen proto, že jsem taky alkoholik?
4. Jsem ochotný vykonat dvanáctý Krok na příštím nováčkovi bez ohledu na to, co z toho budu mít?
5. Udělám vše, co můžu, abych pomohl skupině plnit náš hlavní účel?
6. Pamatuji na to, že i veteráni mohou být stále alkoholicí, kteří ještě trpí? Budu se snažit dělat obojí – pomáhat jim a učit se od nich?

Tradice šestá

Skupina AA by nikdy neměla podporovat, financovat nebo propůjčovat jméno AA, žádnému příbuznému nebo vnějšímu podniku, aby nás problémy peněz, majetku a prestiže neodváděly od našeho hlavního účelu.

1. Měl bych s někým dalším jít a sehnat peníze na zajištění několika lůžek v místní nemocnici pro AA?
2. Je dobré pro skupinu pronajmout si celou malou budovu?
3. Jsou všichni členové a služebníci našeho místního Klubu pro AA seznámeni se “směrnicemi pro Kluby“ (které jsou dostupné u GSO)?
4. Měl by sekretář naší skupiny sloužit na sociálce v oblasti alkoholismu?
5. Někteří alkoholicí zůstanou v AA, jen pokud máme televizní a herní místnost. Jestli je tohle podmínka jak jim předat poselství, měli bychom mít tato zařízení?

Tradice sedmá

Každá skupina AA by měla být plně soběstačná a odmítat příspěvky z vnějšku.

1. Teď upřímně, dělám vše, co můžu, abych pomohl AA (mé skupině, centrální kanceláři, GSO), zůstat soběstačným? Dávám do košíku trochu víc, když nováček ještě nemůže přispět nebo když máme zvláštní výdaje? Vzpomínám si na to, jak štedrý jsem býval, když jsem se nalíval u baru?
2. Měl by náš celorepublikový časopis "CESTA" obsahovat reklamu vydavatelství, lékáren a farmaceutických firem, aby měl větší profit a mohl se stát větším periodikem, pestrobarevným a s nižší cenou za kus?
3. Když GSO finančně nevychází, mělo by se nechat zaplatit státem za skupiny fungující v nemocnicích a vězeních?
4. Co si víc cením: mít větší finanční obnos ze sbírky od pár lidí, nebo menší od většího počtu účastníků?
5. Je pro skupinu pokladníková finanční zpráva nezajímavá a nedůležitá? Jak se asi má cítit?
6. Jak důležitý je pro mé uzdravování pocit sebe úcty a soběstačnosti, nad závazkem z přijetí vnější dobročinnosti?

Tradice osmá

Anonymní Alkoholici by měli vždy zůstat neprofesionální, ale naše služební střediska mohou zaměstnávat kvalifikované pracovníky.

1. Je mé vlastní jednání v souladu s popisem v Tradicích? Jestli ne, co potřebuji změnit?
2. Když se rozčiluji nad nějakou konkrétní Tradicí, uvědomuji si jak to ovlivňuje ostatní?
3. Pokouším se někdy získat nějakou odměnu – byť ne finanční – z mých osobních AA záležitostí?
4. Snažím se vypadat v AA jako expert na alkoholismus? Uzdravení? Medicínu? Sociologii? Na AA samotné? Psychologii? Na spirituální záležitosti? Nebo, nebesa smilujte se, dokonce pokoru?
5. Usiluji o pochopení toho, co dělají zaměstnanci AA? A co dělají pracovníci v jiných oblastech alkoholismu? Dovedu mezi nimi jasně rozlišovat?
6. Mám nějaké zkušenosti ve svém vlastním AA životě, které by mohli znázornit moudrost této Tradice?
7. Věnuji dostatek pozornosti knize 12 a 12? Brožura: „AA Tradice – Jak se vyvíjeli“?

Tradice devátá

AA jako takové by nemělo být nikdy organizováno, ale můžeme vytvářet Služební rady nebo komise, přímo zodpovědné těm, kterým slouží.

1. Snažím se pořád řídit věci v AA?
2. Bráním se formálním aspektům AA, protože se bojím, že jsou příliš úřední?
3. Jsem dostatečně zralý, abych pochopil a užíval všechny prvky Programu AA – i když mě k tomu nikdo nenutí – se smyslem pro osobní zodpovědnost?
4. Praktikuji trpělivost a pokoru ve všech službách AA, které si беру?
5. Uvědomuji si svou zodpovědnost za vše, co v práci pro AA dělám, a to koho se to týká?
6. Proč žádná skupina AA potřebuje strukturu a stanovy?
7. Naučil jsem se při rotaci vděčně odstoupit ze své Služby – a mít z toho tak nakonec další užitek?
8. Co má společného rotace s anonymitou? S pokorou?

Tradice desátá

Anonymní Alkoholici nemají názory na vnější otázky, proto by jméno AA nemělo být nikdy zataženo do veřejných sporů.

1. Dopustil jsem někdy, aby to vypadalo, že AA má "názor" na: antabus, tisíce léky, lékaře, psychiatry, církve, nemocnice, věznice, alkohol, vládu, legalizaci marihuany, vitamíny, Al-Anon, Alateen?
2. Dovedu upřímně sdílet své vlastní zkušenosti, zahrnující některé z těchto témat, bez toho aby někdo nabyl dojmu, že vyjadřuji celkový „Názor AA“?
3. Co z historie AA dalo podklad k sepsání desáté Tradice?
4. Mám podobné zkušenosti z vlastního života v AA?
5. Co by AA bylo bez této Tradice? Kde bych já byl?
6. Porušil jsem tuto nebo jinou Tradici, byť jen v malé míře a třeba nevědomě?
7. Jak mohu demonstrovat ducha této Tradice v mém osobním životě v i vně AA?

Tradice jedenáctá

Naše veřejné vztahy jsou založeny spíše na přitažlivosti než na propagaci, my vždy potřebujeme zachovávat osobní anonymitu na úrovni tisku, rádia, filmu a nových informačních prostředků, jako je internet.

1. Propaguji někdy AA tak fanaticky, že jej dělám až neatraktivním?
2. Jsem vždy obezřetný, abych si zachoval důvěru jako člen AA?
3. Jsem opatrný v používání jmen AA členů – dokonce i uvnitř společenství?
4. Stydím se za to, že jsem uzdravený nebo uzdravující se alkoholik?
5. Jaké by bylo AA, kdybychom se nedrželi principů této Tradice? Kde bych byl já?
6. Je má střízlivost v AA dostatečně atraktivní aby další nemocné opilce oslovila a chtěli ji pro sebe také?

Tradice dvanáctá

Anonymita je duchovní základem všech našich Tradic, navždy nám připomínající abychom dávali přednost principům před osobnostmi.

1. Proč je pro mě dobré upřednostnit společné blaho všech členů, před jedincovým? Co by se mi stalo, kdyby AA jako takové zmizelo?
2. Pokud nedůvěřuji vybraným služebníkům AA, či autoritu si přeji k jejich sesazení?
3. Vyjadřuji ve svých názorech a poznámkách o ostatních členech AA i jiné požadavky na jejich členství než jen touhu přestat pít?
4. Snažil jsem se někdy konkrétní skupinu AA přizpůsobit svým normám a ne jejím vlastním?
5. Mám osobní zodpovědnost v pomáhání skupině naplňovat její hlavní účel? Jaká je v tom má role?
6. Odráží mé osobní chování princip šesté Tradice – nebo ji porušuje?
7. Dělán vše co je v mých možnostech abych podpořil AA finančně? Kdy naposled jsem anonymně rozdál předplatné časopisu, nebo někomu koupil AA literaturu?
8. Stěžuji si na nějakého konkrétního člena AA – zvláště pokud je placen za práci pro AA? Kdo mě učinil tak přezíravým?
9. Naplňuji všechny zodpovědnosti AA tak, že mohu mít čisté svědomí? Opravdu?
10. Jsou má vyjádření vždy v souladu s desátou Tradicí, nebo dávám kritikům skutečné strelivo?

11. Měl bych držet své členství v AA v tajnosti, nebo jej odhalit v soukromém hovoru, kde může pomoci jinému alkoholikovi (a tím tedy i mě)? Je mé vložení principů společenství AA natolik atraktivní, že zaujme další alkoholiky?
12. Jaká je skutečná důležitost mě mezi více jak dvěma a půl miliony Anonymních Alkoholiků?